

Ks. Mirosław Sitarz

ŚP. KS. PROF. DR HAB. JAN DUDZIAK (1928 – 2003)

Dnia 17 listopada 2003 r. odszedł do Pana jeden z najwybitniejszych kanonistów polskich Ks. prof. dr hab. Jan Dudziak, współzałożyciel i wiceprezes Stowarzyszenia Kanonistów Polskich (1991-1999), członek kolegium redakcyjnego *Biuletynu SKP* (1991-2003), przewodniczący Komisji Rewizyjnej SKP (2002-2003) członek *Consociatio Internationalis Studio Iuris Canonici Promovendo* (1975-2003) oraz *Iuris Canonici Medii Aevi Consociatio* (1992-2003).

Ks. prof. dr hab. Jan Dudziak syn Stanisława i Marii z d. Waligóra, urodził się 12 sierpnia 1923 roku we wsi Pasierbiec, należącej do parafii Łososina Górna (k. Limanowej). Sakrament Chrztu Św. został mu udzielony w kościele parafialnym dnia 19 sierpnia 1923 r.

Dzieciństwo i młodość spędził w swoich rodzinnych stronach, gdzie ukończył czteroletnią szkołę podstawową zwaną „powszechną”, natomiast przez kolejne trzy klasy uczęszczał do Sowlin k. Limanowej.

W 1943 roku rozpoczął naukę w Rolniczej Szkole Zawodowej w Łososinie Górnej, którą ukończył w czerwcu 1944 r.

We wrześniu 1944 roku rozpoczął naukę na tajnych kompletach, zorganizowanych przez ks. Jana Bałysa, pierwszego duszpasterza w Pasierbcu, w czasie których realizowany był program gimnazjum, co pozwoliło mu na zdawanie w styczniu 1945 r. do trzeciej klasy nowo utworzonego gimnazjum, którą ukończył w lipcu 1945 r. W tym samym roku zgłosił się do Małego Seminarium Duchownego w Tarnowie. W styczniu 1946 r. zdał „małą maturę”, a w 1947 egzamin dojrzałości.

We wrześniu 1947 r. rozpoczął studia teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym w Tarnowie. Święcenia kapłańskie przyjął 4 maja 1952 r. z rąk ks. bpa Jana Stępy.

Po święceniach, ks. Jan Dudziak pracował jako wikariusz w Grybowie, pełniąc jednocześnie funkcję rektora kościoła św. Piotra w Podjaworzu. Po roku pracy duszpasterskiej w Grybowie, w 1953 roku został skierowany na studia specjalistyczne prawa kanonicznego na

Wydziale Prawa Kanonicznego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Pracę licencjacką na temat *Uprawnienia legatów papieskich do X wieku* napisał pod kierunkiem prof. dr hab. L. Winowsiego. W czerwcu 1956 r. ukończył kurs doktorancki i został mianowany prefektem Wyższego Seminarium Duchownego w Tarnowie. Funkcję tę pełnił od 20 września 1956 roku do 30 września 1970 roku, jednocześnie prowadził zajęcia katechetyczne z młodzieżą Liceum Technik Plastycznych w Tarnowie i kontynuował pisanie pracy doktorskiej.

Dnia 27 czerwca 1961 roku na Wydziale Prawa Kanonicznego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego uzyskał doktorat, na podstawie rozprawy zatytułowanej *Annaty papieskie w Polsce*.

Przez kilka następných lat nadal wypełniał obowiązki prefekta i wykładowcy w Tarnowskim Wyższym Seminarium Duchownym, przygotowując równocześnie rozprawę habilitacyjną.

Dnia 30 maja 1969 roku na Wydziale Prawa Kanonicznego KUL odbyło się jego kolokwium habilitacyjne, na podstawie rozprawy zatytułowanej *Dziesięcina papieska w Polsce Średniowiecznej*. Tytuł profesora nadzwyczajnego Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie otrzymał 15 grudnia 1987 r., a w 1996 roku tytuł profesora zwyczajnego.

Wieloletnią i znaczącą działalność dydaktyczną prowadził w wielu ośrodkach akademickich: na Papieskim Wydziale Teologicznym we Wrocławiu w latach 1976–1996; na Wydziale Prawa Kanonicznego UKSW w Warszawie; na Wydziale Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji KUL-u; na Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie, na której pełnił funkcję prodziekana Wydziału Teologicznego w latach 1990–1993 i której Rektor i Senat w 2001 roku przyznał mu medal *Bene Merentii* tej uczelni. W Wyższym Seminarium Duchownym w Tarnowie nieprzerwanie wykładał prawo kanoniczne w latach 1964–2003, którego od 1967 do 1991 roku był jedynym wykładowcą tej uczelni. Epizodycznie prowadził też wykłady z prawa kanonicznego – w 1998 roku – w Seminarium Duchownym diecezji żytomierskiej na Ukrainie, w Worzelu k. Kijowa. Jego autorytet i uznanie miały charakter nie tylko ogólnopolski.

Owoce pracy naukowo – dydaktycznej Ks. Profesora są liczne publikacje i odczyty, recenzje prac i dorobku naukowego, promocje prac

magisterskich i doktorskich, recenzje rozpraw habilitacyjnych i kandydatur dla tytułu profesorskiego.

Wraz z tytułami naukowymi ks. prof. dr hab. Jan Dudziak otrzymywał również odznaczenia i wyróżnienia kościelne: *expositorium canonicale* w 1960 roku; przywilej używania *rocchetto et mantelletto* w 1968 roku; godność Kapelana Jego Świątobliwości w 1985 roku oraz nominację na kanonika gremialnego Kapituły Kolegialnej w Nowym Sączu w 1996 roku, w której rok później został kanonikiem scholastykiem.

Obok pracy naukowo – dydaktycznej ks. prof. dr hab. Jan Dudziak angażował się w pracę wielu instytucji kościelnych, zwłaszcza sądowych i synodalnych. W latach 1963 – 1989 pełnił obowiązki obrońcy wężła małżeńskiego w Pierwszej Instancji Sądu Biskupiego w Tarnowie, a od 1989 roku zadania sędziego. Mianowany przez Stefana Kardynała Wyszyńskiego w 1970 roku na stanowisko konsultora w Trybunale Prymasowskim *Super Rato*. Obowiązki konsultora wykonywał do 1989 roku.

Swoim doświadczeniem i wiedzą służył Kościołowi w Polsce będąc od 1994 roku członkiem Komisji a od 1996 członkiem Rady Prawnej Konferencji Episkopatu Polski. Był współorganizatorem I Synodu Prowincji Krakowskiej (1973 – 1983); IV Synodu Diecezji Tarnowskiej (1981 – 1986), w czasie którego był członkiem Komisji Głównej Synodu oraz przewodniczył Komisji ds. Struktur Diecezjalnych; brał również udział w pracach Synodu Archidiecezji Wrocławskiej (1986 – 1991).

Ks. prof. dr hab. Jan Dudziak był współzałożycielem powołanego w 1991 roku Stowarzyszenia Kanonistów Polskich, będąc członkiem Zarządu Stowarzyszenia pełnił funkcję wiceprezesa do 1999 roku. Podczas VIII Międzynarodowego Kongresu Prawa Kanonicznego w Lublinie w 1993 roku został wybrany w skład Komitetu Redakcyjnego ds. tłumaczenia oraz przygotowania nowego komentarza Kodeksu Prawa Kanonicznego z 1983 roku. W czasie Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej Stowarzyszenia Kanonistów Polskich, która miała miejsce 17–18 września 2003 roku w Tarnowie, został wybrany przewodniczącym Komisji Rewizyjnej SKP.

Zmarł 17 listopada 2003 roku. Uroczystości pogrzebowe odbyły się 21 listopada 2003 roku na cmentarzu w rodzinnym Pasierbcu¹.

---

¹ W opracowaniu wykorzystano: *Biuletyn Stowarzyszenia Kanonistów Polskich*, nr 1-16; *Tarnowskie Studia Teologiczne. Tom dedykowany ks. prof. dr. hab. Janowi Dudziakowi w 50-lecie kapłaństwa*, t.XXI/1-2 (2002), s. 5-20 i *Struktury kolegialne w Kościele partykularnym. Materiały z ogólnopolskiej konferencji naukowej zorganizowanej przez Stowarzyszenie Kanonistów Polskich, Wydział Nauk Prawnych TN KUL i Wyższe Seminarium Duchowne w Tarnowie. Tarnów, 17-18 września 2002 r.* Red. J. Krukowski, T. Rozkrut, s. 5-8.